

עפ"א (חיפה) 16864-06-24 - אילן פרטוש, נ' וועדה מקומית לתכנון ובניה

עפ"א (חיפה) 16864-06-24

אילן פרטוש,

נגד

וועדה מקומית לתכנון ובניה, עכו

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[17.07.2024]

בפני כבוד השופט שלמה בנג'ו

ערעור על גזר-הדין שניתן בתיק תו"ב 11848-07-19 בבית-משפט השלום בעכו (כב' השופט וויליאם חאמד)
ב-18/4/24

החלטה

בפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור על פסק הדין שבנדון.

לאחר העיון בבקשה להארכת מועד, בתגובת המשיבה לבקשה להארכת המועד, ובכתב הערעור על נספחיו, ולאחר שנתתי דעתי למשך האיחור, לטיבו, ולטענות שביסוד הודעת הערעור, חוששני שלא מצאתי כי קיים טעם ממשי מניח את הדעת, המצדיק מתן היתר להאריך את המועד להגשת הערעור. אנמק להלן מסקנתי זו.

המועד להגשת ערעור על פסק דין הוא 45 יום מיום שניתן לצדדים (סעיף 199 לחסד"פ). אשר להארכת מועד, קובעת הוראת סעיף 201 לחסד"פ כדלקמן:

"בית המשפט רשאי, לבקשת מערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו-200".

לפי הפסיקה, אין המבקש נדרש להציג "טעם מיוחד" ודי בהצגת "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו: בש"פ 7331/19 מחאמיד נ' מדינת ישראל (11.11.2019); בש"פ 2311/20 בן לולו נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (30.3.2020); בש"פ 4386/20 חמדיה נ' מדינת ישראל (1.7.2020); בש"פ 6918/20 מעידי נ' מדינת ישראל

(13.10.2020); בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.7.2006)). עם זאת, על אף הגישה המקלה יותר בפלילים, נפסק כי "הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הסטטוטוריים, וממילא הארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה" (בש"פ 837/21 עובד נ' מדינת ישראל (2021)).